यजुष्टो यदि सामतो यद्यविज्ञाता सर्वव्यापद्दा का प्रायिश्वित्ति रिति से प्रजापितर व्रविदेवान्यदि वो यज्ञ ऋक्त आर्ति भवित भूरिति गार्हपत्ये जुहवाथ, यदि यजुष्टो भुव इत्यामीभ्रीये उन्वाहार्यपचने वा हिवर्यज्ञेषु; यदि सामतः स्विरित्याहवनीयः यद्यविक्षाता सर्वव्यापद्दा भूर्भुवः स्वरिति सर्वा अनुद्रुत्याहवनीय एव जुहवाथे त्येतानि ह वे वेदानामंतः श्लेषणानि यदेता व्याहृत्यस्तद्यथात्मनात्मानं संदध्याद्यथा पर्वणा पर्व यथा श्लेष्मणा चर्मण्यं वान्यद्दा विश्लिष्टं संश्लेष्यदेवमेवता। भर्यज्ञस्य विश्लिष्टं संदधाति. सेषा सर्वप्रायश्चित्तर्यदेता व्याहृतयस्तस्मादेषेव यज्ञे प्रायश्चित्तः कर्तव्या ॥ ३२ ॥

तदाहर्महावदा स्यदृचैव होत्रं क्रियते यजुषा उध्वर्यवं सामोद्रीशं व्यारब्धा त्रयी विद्या भवत्यथं केन ब्रह्मत्वं क्रियत इति श्रित्या विद्ययित ब्रूयादयं वै यज्ञो यो उयं पवते तस्य वाक् च मनश्च वर्तन्यो. वाचा च हि मनसा च यज्ञो उवर्तत. इयं वै वागदो मनस्तद्वाचा त्रय्या विद्ययेकं पक्षं संस्कुर्वति मनसैव ब्रह्मा संस्करोति. ते हैके ब्रम्हाण उपाकृते प्रातरन्वाको स्तोमभागान् जिपत्वा भाषमाणा उपासते. तस्वतदुवाच ब्राम्हण उपाकृते प्रातर्वाके ब्रम्हाणं भाषमाणं दृष्ट्वा उर्धमस्य यज्ञस्यांतरग्रिति तद्यथिकपालुकषो यन्नेकतश्चको वा रथो वर्तमानो भेषं न्येति. तस्माद् ब्रम्होपाकृते प्रातरन्वाके वाचं यमः स्यादोपाञ्चंतर्यामयो होमादु-पाकृतेषु पवमानेष्वोदृचो उथ यानि स्तोत्राणि सञ्चास्त्राण्यातेषां वषद्काराहाचं यम एव स्यात्तद्यथोभयतःपालुकषो यन्नुभयत-श्वको वा रथो वर्तमानो न रिष्यत्येवमेव स यज्ञो न रिष्यति यज्ञस्यानेष्वाने स यज्ञो न रिष्यति यज्ञस्यारिष्टिमन यज्ञमानो न रिष्यति ।। ३३ ।।